

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalms LXXXVIII. Domine Deus salutis meæ in die.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

In te magnificis resonant oracula dictis,
 O urbs excelsi relligiosa Dei.
 Aegypti memor omnis ero. Babylona rependam,
 Nomen ut incipiant noscere uelle meum.
 Ecce Palestini, Tyrii, uetus Aethiopum gens,
 Omnes natales hic habuere suos.
 De sancta in toto narrabitur orbe Sione,
 Editus hic in ea, natus & ille fuit.
 Et quia condiderit tantam celsissimam arcem,
 Quanta per omne æuum condita nulla fuit.
 Vulgari faciet Dominus per regna, per urbes,
 Quosdam natales hic habuisse suos.
 Cantores in te discent cantare uicissim,
 Sicut in alternis carmina læta choris.

Cultus prædicationis Euāgelij

Vocatio Gentium.

Omnes regnerantur per Euāgelium, & ununtur Ecclesie.

Solus dominus sic ædificat Ecclesiam.

Vox laudis in tabernaculis iustorum.

PSALMVS LXXXVIII.

Domine Deus salutis meæ in die,

ARGUMENTVM.

Est precatio contra tentationes conscientie, quæ ex desperatione, & mortis, ac iræ Dei sensu oriuntur. Sicut huius generis aliquot psalmi supra positi. Belle autem urget ad gloriam Dei pertinere, ne in talibus tentationibus relinquatur animi, quia liberati gratias agunt Deo, & cum prædicant. E contra in tentationibus derelicti, blasphemant Deum.

Extremis afflictis malis pia turba precatur,
 Dicere & hoc Christum possumus ore loqui.

N 3

Hic

Hic illos agit affectus quibus anxiamens est,
Dum timet irati tela tremenda Dei.

Psalmus & canticum filiorum Corah Vincenti, de
infirmate afflicti Erudiens canticum
Heman Efraimæ.

Propositio.

O Cui sola meæ cura est subiecta salutis,
Quando ego nõ uultus cõqueror ante tuos?
Noctes atq; dies ueneror tua numina supplex,
Accipe placata supplicis aure preces.

Narratio in
qua exponitur
a calamitatẽ,
quam compara-
rat morti, in-
ferno, fluctib;
marinis.

Totus enim luctu & lacrimis consumor acerbis,
Nec procul infernis est mea uita locis.
Sicut ad infernas quibus est uia facta paludes
Censeor, & uirtus quem sua deseruit.
Præstiterat potuisse mori, quo liber ab ista
Anxifica uitæ conditione forem.
Quales qui sub humo dudum iacuere sepulti,
Quos uitæ è medio sustulit atra dies:
Quorum nec memores, quos nec pater amplius audis,
Qui procul à dextra procubere tua.
Immanis putei detrusus ad infima mergor,
Obruor & tenebris, & premor ima petens.
Ira tua incubuit misero mihi plena furoris,
Me tua ceu totis fluctibus unda premit.
Nulla reliquisti misero solatia, amici
Aufugere procul, nemo propinquus adest.
Turpem ignominiam tu me ipsis esse dedisti,
Claudor in obscuro carcere, cassus ope.
Afflicti mœrore oculi soluuntur iniquo,
Languida nil udi lumina roris habent.

Te

Tetamen assiduis precibus, te uoce uocabam,
 Sustollens humiles ad tua Templa manus.
 Nunquid tu facies miracula lumine caesis?
 Surget ne in laudes turba sepulta tuas?
 Num ne tua in tacitis bonitas narrabitur urnis:
 Num tua in extrema perditione fides?
 Nunquid in audaces tenebrae tua facta loquentur?
 Num tua Letheis iura ferentur aquis?
 Te tamen ipse frequens pater in mea uota uocauit,
 Nulla meas ad te non uidet hora preces.
 Cur Deus hos gemitus surda uelut aure repellis?
 Cur mea non aliquo lumine uota uides?
 Exul & aegra trahens uix corporis ossa caduci,
 Desleo contemptus damna pudenda mei.
 Nempe tuam uarijs plenam terroribus iram,
 Tam dubitante animo quam patiente tuli.
 Me tuus affligit furor, & premit arida terror
 Pectora, quae nimia mole grauata iacent.
 Urgent me grauibus ueluti cingentibus undis,
 Quae mala nec finem nec reperere modum.
 Esse aliquem sineres qui solaret uregenum,
 Speratum misero qui mihi ferret opem.
 Nunc procul esse omnes fecisti, qui mea possent
 Auxiliatrici damna leuare manu.
 Nullus amicus adest, procul hinc abiere propinqui,
 Non secus ac omnes nox tenebrosa tegat.

PSALMVS LXXXIX.

Misericordias Domini in aeternum.

N 4

Argue

Narrationi
 subijcit ratio-
 nem ad glori-
 am tuam perti-
 net liberare af-
 flictos, quia tunc
 predicatur mi-
 sericordia &
 bonitas tua.
 Redit ad preca-
 tionem.

Hic explicat si-
 ne figura cala-
 mitatem suam.